



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET  
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.  
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502  
✉: titkarsag@repate.hu  
🌐: [www.repate.hu](http://www.repate.hu)

Ügyszám: FRP/230/2015/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

319/2015. számú (VII. 30.)

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszosok<sup>1</sup> panasz** alapján indult eljárásban a 2015. július 30-án – Dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

**m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .**

A Testület megállapítása szerint, a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszosok 2015. április 25-én, elektronikus úton, a Testület formanyomtatványának kitöltésével terjesztették elő panaszbeadványukat, a velük szemben 2015. április 24-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

### I.

1) Az I. rendű panaszos beadványában előadta, hogy 2015. április 23-án egyik közösen nevelt gyermekük az iskolában bántalmazással gyanúsította meg az I. és II. rendű panaszost, ami egyből eljutott a gyermekvédelemhez. Erről egyikük sem kapott semmiféle tájékoztatást.

2015. április 24-én az I. rendű panaszos az iskolába ment szokás szerint, a nagyobb gyerekekért, amikor az iskola rendőrt hívott rá és előállították. Mindössze annyit közöltek vele, hogy a vád kiskorú bántalmazása. Az iskolában a diákok előtt zsebeket kellett kiürítenie és motozást hajtottak végre. Majd hárman kivezették az iskolából, közrefogva, továbbra is a diákok és az ott tartózkodó szülők előtt. A Budapesti Rendőr-főkapitányság illetékes kerületi

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kapitányságon (továbbiakban: illetékes kerületi rendőrkapitányság) a fogdán az ottaniak úgy méregették, mint valami komoly bűnözőt. A fogdán nyolc órát töltött fagyoskodva, közben annyit tudott, hogy a vád kiskorú veszélyeztetése, semmi több. A végén elmondták a tényállást, amely szerint meggyanúsították a panaszosokat a nagyobb gyermek elmondása alapján kiskorú veszélyeztetésével és végül elengedték, kb. éjfél körül jöhetett ki a kapitányságról. Ahogy a panaszos kijött a kapitányságról bevitték mindkét gyereket a kórházba, a II. rendű panaszost pedig szintén a fogdára; ő kb. 2 órát volt bent.

A panaszos nem érti, hogy hogyan lehetséges az, hogy több mint két éve polgárőr, segíti a rendőrség munkáját ráadásul önként, ellenszolgáltatás nélkül, mégis ezt a bánásmódot kapja. Amikor ők tesznek meg hasonló módon, hasonló témában feljelentést a Családsegítővel együtt, akkor másfél évig szinte semmi sem történik, az ügyet a kapitányságok között pakolgatják, vagy éppen lezárják. Mindketten kiborultak a történetek miatt, ezek után rettegtek, hogy mikor történhet meg velük bármikor hasonló eset.

2) A II. rendű panaszos a Testület tájékoztató levelének a hatására 2015. május 12-én küldte meg a panaszbeadvány kiegészítését az általa tapasztaltakkal.

2015. május 24-én az I. rendű panaszos ment szokás szerint a nagyobb gyermekért az iskolába. SMS-t írt, hogy vélhetően késni fog, nem részletezte, hogy miért. Bő órával később hívta, hogy a II. rendű panaszos menjen be a vele tartózkodó kisebb gyermekkel az illetékes kerületi kapitányságra. A II. rendű panaszos nem értette a dolgot, az I. rendű panaszos is csak annyit tudott, hogy kiskorú veszélyeztetése miatt vitték be. A II. rendű panaszos próbálta pár perccel később az I. rendű panaszost visszahívni, de már nem vette fel a telefont. A II. rendű panaszos a kisgyermekével nem várta ki a sorát, a rendőrség véleménye szerint sem egy neki való hely, így hazament vele és továbbra is próbálta elérni az I. rendű panaszost. Se róla, se a nagyobb gyerekéről nem tudott szinte semmit. Aznap, késő éjszaka rendőrök jelentek meg a lakásnál, a kisebb gyerek már aludt. Kérték, hogy menjen velük a II. rendű panaszos és így kénytelen volt a kisebb gyermekét felkelteni az álmából, aki egyébként nem értette, hogy mi történik, majd magára kellett hagynia a kórházban. Ezt semmi sem indokolta, mint utólag is megtudta a gyanúsítással ellentétben az orvosi szakvélemény szerint sem volt semmiféle sérülés a kisebb gyermekén vagy bármi a gyanúsítás során leírtakból, ami ezt indokolta volna. Ezután a panaszost előállították az illetékes kerületi kapitányságon, ahol körülbelül 2 órát kellett a fogdán tartózkodnia. Azóta retteg, mikor szólal meg ismét a csengő, mikor viszik el ismét a rendőrök az éjszaka közepén.

## II.

### A.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az illetékes kerületi rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az illetékes kerületi rendőrkapitányság vezetője 2015. június 5-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A kapitányságon 2015. április 24-én eljárás indult a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 208. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint is minősülő kiskorú

veszélyeztetés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt az I. és II. rendű panaszos ellen, az alábbiak szerint.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszosok megalapozottan gyanúsíthatók azzal, hogy 2015. április 18-át megelőzően, több alkalommal azzal büntették a nevelésükre, felügyeletükre és gondozásukra bízott kiskorú F. Zs-át, hogy nem adtak neki vacsorát, illetve nem engedték ki a szobájából. A II. rendű panaszos egy alkalommal megtépte a haját, illetve több alkalommal megpofozta őt.

2015. április 18-án a lakásban a II. rendű panaszos büntetés gyanánt húsz alkalommal megütötte egy fakanállal F. Zs-át a hátsó felén, akinek ezen ütések számolnia kellett.

2015. április 19-én a II. rendű panaszos szintén a lakásban azzal büntette F. Zs-át, hogy 300 darab guggolást kellett végeznie. Miután F. Zs. 100 guggolást tudott elvégezni, az I. rendű panaszos egy fakanállal, húsz alkalommal megütötte őt a hátsó felén, amely ütések neki számolnia kellett.

A fentieket követően F. Zs. jelezte a vele történeteket az általános iskolában. Emiatt az I. és II. rendű panaszos 2015. április 23-án a lakásban ordítottak és kiabáltak F. Zs-val azért, mert „beárulta” őket. Ezt követően a II. rendű panaszos megtépte F. Zs. haját. Az I. és II. rendű panaszos aznap este nem adtak vacsorát F. Zs-nak és nem engedték őt ki a szobájából. Azzal fenyegették, hogy amennyiben további dolgokat árul el róluk, akkor az édesapjához fog kerülni, ami nem lesz neki jó. F. Zs. 2015. április 18. és 19. napi fakanállal történő bántalmazások során nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Az általános iskola igazgatója a tudomására jutott bűncselekmény miatt hivatalból értesítette a rendőrséget. A TIK Központ utasítására a Készenléti Rendőrség (továbbiakban: KR) járőrei megjelentek az általános iskolában, majd az I. rendű panaszost előállították az illetékes kerületi rendőrkapitányságra.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az I. rendű panaszos személyi szabadságának korlátozása 2015. április 24-én, 14 óra 47 perctől 23 óra 15 percig tartott. A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (3) bekezdése alapján a személyi szabadság korlátozásának időszaka jogszerű volt.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy a II. rendű panaszos személyi szabadságának korlátozása 2015. április 24-én 23 óra 10 perctől 2015. április 25-én 1 óra 45 percig tartott. A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján a személyi szabadság korlátozásának időhossza jogszerű volt.

A panaszosok előállítása alatt velük szemben nem fogantatosítottak nyomozati cselekményeket. A kivizsgálás során megállapítást nyert továbbá, hogy az I. és II. rendű panaszos 2015. április 24-én a rendőri intézkedéssel, illetve a fogva tartás körülményeivel kapcsolatosan panasszal nem élt. A fentieket támasztja alá a kivizsgáláshoz mellékelt, az előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat, valamint az igazolás.

Az előállításon túl a panaszosokat gyanúsítottként hallgatták ki az illetékes kerületi rendőrkapitányság Készenléti Alosztály nyomozói. Az I. rendű panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. április 24-én 23 óra 18 perckor kezdődött meg és 23 óra 50 percig tartott. A II. rendű panaszos kihallgatása 2015. április 25-én 2 órakor kezdődött meg és 2 óra 20 percig tartott.

Az I. rendű panaszos igazoltatására 2015. április 24-én 14 óra 15 perckor került sor. Ezen időpontban folyt a panaszos helyszíni kihallgatása, az adatgyűjtés, illetőleg annak helyszíni eldöntése, hogy milyen további intézkedéseket kell végrehajtani. Ezt követően kezdődött meg az I. rendű panaszos előállítása a rendőrkapitányságra, egyúttal a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (továbbiakban: Nyer.) 4. § (4) bekezdés alapján. A rendőrkapitányságon letéti jegyzőkönyvet vettek fel, kitöltötték a fogva tartással kapcsolatos dokumentációt, bevezették az I. rendű panaszos adatait a fogdai nyilvántartásokba, valamint az intézkedő rendőrök elkészítették az elfogásról és az előállításról készült jelentést. Ezt követően kerülhetett sor annak eldöntésére, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúja megalapozza-e valamely halaszthatatlan nyomozási cselekmény elrendelését, és ha igen, akkor milyen intézkedéseket kell végrehajtani, jegyzőkönyvezni. A kényszerintézkedésről készült rendőri jelentés elkészítése szintén időt vett igénybe a rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak azt vizsgálnia kellett, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt. A megalapozott gyanú közléséhez való előkészületek (például gyanúsítás szövegezése, határozat megfogalmazása, vezetővel történő aláírása, etc.) folytak. Az előállítás időtartama alatt a nyomozó hatóság előkészült a gyanúsított kihallgatására, a rendelkezésre álló iratok alapján az esetleges további nyomozati cselekmények megtervezését értékelte. A fenti intézkedések, cselekmények elvégzése jogszabályi kötelezettségeken alapul, azok időnként időigényesek – figyelembe véve a helyszínen, valamint a rendőrkapitányság épületében foganatosított további intézkedéseket, nyomozati cselekményeket – az előállításra az Rtv. 15. §-ában meghatározott intézkedések figyelembe vétele mellett, a szükséges ideig került sor.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az illetékes kerületi rendőrkapitányságon a fenti ügyvel kapcsolatosan büntetőeljárás folyik az I. és II. rendű panaszosok ellen a Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kiskorú veszélyeztetése büntettének és egy rendbeli a Btk. 164. § (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő védekezésre vagy akarathyilvánításra képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntett megalapozott gyanúja miatt.

A kivizsgálás során megállapítást nyert továbbá, hogy az I. rendű panaszos 2015. április 24-én a rendőri intézkedéssel, illetve a fogvatartás körülményeivel kapcsolatosan panasszal nem élt. Nem jelezte az I. rendű panaszos, hogy fázik a fogdán.

P. Á. r. ftzls. nyomozás taktikai okból kérte meg az I. rendű panaszost, hogy hívja fel a II. rendű panaszost és kérje meg, hogy jöjjön be a kapitányságra. További telefonbeszélgetés veszélyeztette volna az eljárás sikerét.

Az előállítás során a II. rendű panaszost és lányát (F. Z.) átszállították a kórházba az OBSI-ba, ahol a négy éves kislányt átadták N. E. szakápolónőnek. F. Zs-át és F. Z-át a rendőrség két

határozatban ideiglenes hatályú elhelyezés alá helyezte, amelyet a II. rendű panaszossal közöltek és a határozatokból részére 1-1 példányt átadtak, amit az aláírásával igazolt.

A parancsnok által meg nem válaszolt kérdésekben a KR ad tájékoztatást.

A kivizsgálás során tehát megállapítást nyert, hogy az illetékes kerületi rendőrkapitányság az eljárás során jogszerűen és szakszerűen járt el, a panaszos jogszabályi rendelkezéseket maximálisan betartották.

2) Az I. rendű panaszos elfogásának végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 29. § (6) bekezdés szerint átvizsgálást és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint előállítást hajtottak végre. A személyi szabadság korlátozásának helye egy általános iskolában történt, ahol az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint magánlakásban fogatosítottak intézkedést. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint 2015. április 24-én 6 órától 19 óráig látott el járőrszolgálatot az intézkedő rendőr az illetékes kerületi rendőrkapitányság illetékességi területén és alárendeltségében a KR XII. Bevetési Osztály 1. Alosztály állományából. A szolgálata ellátása során a Belváros központ 14 óra 7 perckor utasította, hogy vonuljon az általános iskolába, mivel onnan bejelentés érkezett gyermekbántalmazásról. A helyszínre 14 óra 20 perckor érkezett, ahol felvette a kapcsolatot a bejelentővel, Sz. Sz. J. iskolaigazgatóval, aki az alábbiakról tájékoztatta. F. Zs. kislány fejlesztő foglalkozáson vett részt a tegnapi napon és akkor mesélt először az otthoni büntetéséről D. V. gyógypedagógusnak. D. V. gyógypedagógus feljegyzést készített erről, amelyben részletesen közli a kislány által elmondottakat a bántalmazásról. A rendőr felvette a kapcsolatot M. K. pszichológussal is, aki elmondta, hogy a tegnapi nap folyamán is és a mai napon is meghallgatta F. Zs-t, aki mesélt az otthon történt bántalmazásokról. Ezt követően az iskola igazgatója közölte a rendőrrel, hogy a kislányért a nevelőapja szokott menni az iskolába, amely a mai napon is megtörtént. A nevelőapjáról elmondott személyleírásnak köszönhetően a rendőr felismerni vélte az iskola portáján az I. rendű panaszost, aki magát az arcképével ellátott személyazonosító igazolvánnyal igazolta. Az I. rendű panaszoson a rendőr ruházatátvizsgálást hajtott végre, valamint leellenőrizte a körözési rendszerben, amelyben nem szerepelt. Az I. rendű panaszost a rendőr a helyszínen elfogta és a VIII. kerületi Rendőrkapitányságra előállította. A rendőr intézkedett az iskolaigazgató, valamint F. Zs. VIII. kerületi Rendőrkapitányságra történő szállítása iránt abból a célból, hogy tanúként, illetve sértettként meghallgassák őket. Ezt követően tájékoztatta a Belváros Központot az esettel kapcsolatban, majd elhagyta a helyszínt. Az I. rendű panaszost 2015. április 25-én 15 óra 30 perckor sérülés-és panaszmentesen adta át a VIII. kerületi Rendőrkapitányságon. 17 óra 50 perckor a KCSV utasítására átszállították F. Zs-át az OBSI-ba további orvosi vizsgálatok elvégzése céljából, ahová M. K. iskolapszichológus is elkísérte. F. Zs-át Dr. T. L. I. megvizsgálta, majd zúzódások, lelki sérülések kezelése érdekében a kislányt elhelyezték a gyermek traumatológiai osztályon. A sérült kislányt a kórház pszichológusa 2015. április 27-én fogja megvizsgálni.

Dr. T. L. I. kérésére Zs. öt éves kistestvére megvizsgálását látta szükségesnek. Ezt a tényt közölte a rendőr a VIII. kerületi KCSV-vel, aki intézkedett a kistestvér egészségügyi intézetbe szállításáról.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a Nyer. 4. § (4) bekezdése alapján 14 óra 59 perckor történt meg. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint az előállítás okáról szóló tájékoztatót kiadták, de az előállítás idejéről szóló igazolást nem adták ki, mert előállító helyiségben helyezték el a panaszost. A panaszossal szemben, az általa elkövetett cselekmény miatt büntető feljelentést tettek.

3) Az elfogás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint foganatosított igazoltatást, az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerinti átvizsgálást és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti előállítást jog- és szakszerűnek találta; valamint ezen kívül az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek megfelelőnek, azaz arányosnak ítélte meg.

4) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a rendőrség igazolja – az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglaltak alapján –, hogy az I. rendű panaszos 2015. április 24-én 14 óra 47 perctől 23 óra 15 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a VIII. kerületi Rendőrkapitányságon tartózkodott. Az előállítás időtartama alatt sérülése, vagy panasza nem keletkezett.

5) A II. rendű panaszos elfogásáról szóló jelentés szerint a panaszost 2015. április 24-én 23 óra 10 perckor vonták intézkedés alá, amelynek keretén belül a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint előállították. A személyi szabadság korlátozásának a helye a panaszosok lakcímén történt. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint 2015. április 24-én 20 órától gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a panaszossal szemben intézkedő rendőr a KR I/1. Bevetési Osztály Alosztály állományából, a kerületi rendőrkapitánysági illetékességi területén, járőrközvet elnevezésű dokumentum leírás alapján.

A szolgálata teljesítése során 23 órakor azt az utasítást kapta az illetékes kerületi rendőrkapitányság Készenléti Csoport Vezetőjétől, hogy jelenjen meg a panaszosok lakcímén és fogja el a lakásban tartózkodó II. rendű panaszost, fiatalkorú személy veszélyeztetése bűncselekmény miatt. Ennek oka, hogy a mai napon 9 éves kislányát orvosi ellátására szállították be az OBSI-ba, ugyanezen ügyből az I. rendű panaszost már előállították az illetékes kerületi rendőrkapitányság előállító helyiségébe kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetése miatt. F. Z. orvosi ellátásáról, külön személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésről készült jelentés. A rendőr által elmondottak a II. rendű panaszos tudomásul vette, majd ezt követően őt, valamint F. Z-át átszállította az OBSI-ba, ahol a négy éves kislányt átadta N. E. szakápolónőnek, majd a II. rendű panaszost 2015. április 25-én 0 óra 20 perckor sérülés-és panaszmentesen előállította további rendőri intézkedés megtétele céljából a VIII. kerületi Rendőrkapitányságon. A II. rendű panaszossal közölte a rendőr, hogy a rendőri intézkedéssel szemben a Testületnél 30 napon belül élhet panasszal.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a Nyer. 4. § (4) bekezdése alapján 2015. április 24-én 23 óra 15 perckor történt meg. Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján

a panaszosnak átadták az előállítás idejéről szóló igazolást és az előállítás okáról szóló tájékoztatót.

A panaszossal szemben a fenti tények alapján büntetőfeljelentést tettek.

6) Az elfogás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint végrehajtott igazolást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti előállítást jog-és szakszerűnek találta; valamint álláspontja szerint az megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így az arányos volt.

7) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a rendőrség igazolja – az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglaltak alapján – , hogy a II. rendű panaszos 2015. április 24-én 23 óra 15 perctől 2015. április 25-én 1 óra 45 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt az illetékes kerületi rendőrkapitányság tartózkodott. Az előállítás időtartama alatt sérülése, vagy panasza nem keletkezett.

8) A rendőrség mellékelte az I. rendű panaszos nyilatkozatát, amelyet az előállítás/elővezetett személyként az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről tett.

A nyilatkozat szerint az előállítás kezdete 2015. április 24. 14 óra 47 perc. A panaszos aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy nincs folyamatos kezelést igénylő, valamint fertőző betegsége; nem keletkezett sérülése az előállítás során; az előállítással kapcsolatban nincs panasza. Továbbá akként nyilatkozott, hogy az előállító helyiségbe történő befogadásakor anyanyelvén (az általa ismert magyar nyelven) szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított/elővezetett személyek jogait és kötelezettségeit, azok gyakorlásának a módját, a jogorvoslati lehetőségeit. Átvette a „Tájékoztató az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” és a „Tájékoztató a fogvatartott részére jogorvoslati lehetőségekről” dokumentumokat. Kijelentette, hogy nem dohányzik és nem kérte senkinek sem a kiértékelését.

A nyilatkozat 2015. április 24-én 15 óra 30 perckor kelt. A panaszos aláírásával hitelesítetten nyilatkozott 2015. április 24-én 23 óra 15 perckor, hogy az előállításból panasz-és sérülésmentesen távozik és külsérelmi nyom nincs rajta.

9) A rendőrség mellékelte a II. rendű panaszos nyilatkozatát, amelyet az előállítás/elővezetett személyként az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről tett.

A nyilatkozat szerint az előállítás kezdete 2015. április 24., 23 óra 10 perc. A panaszos aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy nincs folyamatos kezelést igénylő, valamint fertőző betegsége; nem keletkezett sérülése az előállítás során; az előállítással kapcsolatban nincs panasza. Továbbá akként nyilatkozott, hogy az előállító helyiségbe történő befogadásakor anyanyelvén (az általa ismert magyar nyelven) szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított/elővezetett személyek jogait és kötelezettségeit, azok gyakorlásának

a módját, a jogorvoslati lehetőségeit. Átvette a „Tájékoztató az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” és a „Tájékoztató a fogvatartott részére jogorvoslati lehetőségekről” dokumentumokat. Kijelentette, hogy dohányzik és nem kérte senkinek sem a kiértécsítését.

A nyilatkozat 2015. április 25-én 0 óra 20 perckor kelt. A panaszos aláírásával hitelesítetten 2015. április 25-én 1 óra 45 perckor, hogy az előállításból panasz-és sérülésmentesen távozik és külsérelmi nyom nincs rajta.

10) A rendőrség mellékelte a 2015. április 24-én 15 óra 40 perc és 16 óra 34 perc közötti végrehajtott tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyvet.

A tanú előadta, hogy iskolaigazgatóként dolgozik az általános iskolában. 2015. április 23-án egy utazó gyógypedagógus (D. V.) jelezte, hogy F. Zs., aki az intézmény 3. osztályos tanulója elmondta neki, hogy otthon bántották és nem kapott vacsorát. A kislány megmutatta a gyógypedagógusnak a fenekét, amelyen bántalmazás nyomai voltak láthatók. Ezt követően a kislány osztályfőnökével (T. Á.) és D. V. felmentek az igazgató irodájába egyeztetni. Kérte őket, hogy az általuk tapasztaltokról készítsenek feljegyzést és értesítsék a Gyermekjóléti Szolgálatot. Ezen kötelességüknek eleget is tettek. Továbbá a tanú telefonon keresztül tájékoztatta a történetéről a tankerületi igazgatóhelyettes asszonyt (B. F. M.). 2015. április 23-án a Gyermekjóléti Szolgálati két alkalmazottja ki is ment az iskolába, akik kérték a tanút, hogy hívja ki az iskolaorvost. Az orvos (Dr. K. E.) is kijött az iskolába, aki M. K. iskola pszichológus jelenlétében megvizsgálta a kislányt. Az orvosi vizsgálat megerősítette a gyógypedagógus által tapasztalt külsérelmi nyomokat, amelyek a kislány fenekén voltak. Kérdésre a tanú elmondta, hogy a kislánynak csak a fenekén voltak bántalmazás nyomai, a testének a többi részén az orvos nem tapasztalt elváltozást. Kiütések láthatók a testén, de az orvos megállapítása alapján azok nem bántalmazás nyomai, hanem valamilyen betegség nyomai. Ezt követően a tegnapi napon a tanúnak el kellett mennie egyéb elfoglaltsága miatt az iskolából, így csak 14 óra 45 percig volt jelen az iskolában. A továbbiakban L. B., az iskola igazgatóhelyettese képviselte őt és az ő elmondásából tudja a történeteket. Megérkezett a II. rendű panaszos, aki azt mondta, hogy valóban megütötték a gyereket azonban ez csak egyszer fordult elő. A tanú kérdésre elmondta, hogy az igazgatóhelyettes ezt neki így mondta el; azt nem tudja pontosan, hogy mi hangzott el. Azt nem tudja, hogy a II. rendű panaszos a bántalmazással kapcsolatban többes számban vagy egyes számban beszélt-e. Figyelmeztették a II. rendű panaszost, hogy ne tegyen ilyet, a gyerek miatt és esetlegesen más hasonló dolgok miatt testi-lelki fejlődésében a gyermek ugyanis sérülhet. A tanú kolléganőjének elmondása szerint, amikor a II. rendű panaszossal ezeket közölték, nem nagyon hatotta meg a dolog és folyamatosan nyomkodta a mobiltelefonját. A Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai jelen voltak és ezek után az iskolaidő végeztével a gyermek hazament a II. rendű panaszossal.

2015. április 24-én reggel, 8 óra előtt bement az iskolába az iskola pszichológusa (M. K.) a gyermek osztályába és bevitte a kislányt a pszichológusi szobába. A vizsgálat során csak ők ketten tartózkodtak a szobában. A tapasztaltokról a pszichológus készített egy feljegyzést, amelyben ismételten leírta, hogy a kislány elmondta neki, hogy ismételten bántalmazta őt a II. rendű panaszos úgy, hogy megtépte a haját. Továbbá elmondta a kislány a pszichológusnak, hogy nem kapott vacsorát büntetésből, amiért elmondta az iskolában, hogy hogyan bántanak vele. A tanú megkérte a pszichológust, hogy ismételten értesítse a Gyermekjóléti Szolgálatot.



A tanú előadta, hogy a saját osztályával elment a Fűvészkertbe tanulmányi kirándulásra. Az iskola pszichológusának is el kellett mennie hivatalos megbeszélésre. Telefonon próbált a pszichológus a tanútól segítséget kérni ezzel a cselekménnyel kapcsolatosan. A Gyermekjóléti Szolgálatól közölték, hogy ők nem illetékesek ebben az ügyben, hanem a Gyámhatóság, valamint a rendőrség illetékes az ügyben. A Gyámhatósággal megkísérelte a tanú felvenni a kapcsolatot, azonban 12 óra 30 utáni időpontban már senki nem vette fel neki a telefont. Ezt követően értesítette a rendőrséget.

A tanú rendőri kérdésre elmondta, hogy az iskola orvosa a sérülés keletkezését 4-5 napon határozta meg, amelyről kézzel írott feljegyzést készített. A mai napon nem látta orvos a kislányt, mivel azt mondta, hogy a II. rendű panaszos a haját tépte meg, így a tanú nem tartotta indokoltnak az ismételt orvosi vizsgálatot. A kislányon a mai napon nem láttak külsérelmi nyomot.

A tanú úgy nyilatkozott, hogy a kislány osztályfőnökének elmondása szerint szorongó, sajátos nevelési igényű, besorolású, ami miatt sok segítséget igényel a tanulásban. Általában külön feladatokat szokott kapni, amelyeket segítséggel elvégez. Keresi a felnőttek társaságát és a felnőttekkel történő testi kontaktust, amely alatt egy simogatást, dicséretet, pozitív megerősítést ért a tanú. Szakmai megítélése szerint ez a magatartás szeretet hiányra utaló jelzés. Az osztálytársaival jó kapcsolatot ápol, nincs kirekesztve az osztályból a gyengébb képességei miatt. Az osztályfőnök elmondása szerint az órákon figyel, igyekszik a képességeihez mérten a legjobban teljesíteni, sokat jelentkezik. Megjegyezni kívánja a tanú, hogy a kislány 2014. december hónap közepén ment az ő intézményükbe. Jelenleg a 3. S osztály tanulója; osztályfőnöke T. Á.

11) A rendőrség az iskola pszichológusát 2015. április 24-én 20 óra 34 perc és 21 óra 41 perc között hallgatta meg, amelyről mellékelték a jegyzőkönyvet.

A tanú elmondta, hogy megérti, hogy milyen ügyben hallgatják ki tanúként. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy félállásban iskola pszichológusként dolgozik az általános iskolában. 2015. április 23-án F. Zs. osztályfőnöke (T. Á.) jelezte felé, hogy kiderült az, hogy a Zs-át bántalmazzák a szülei és ezzel kapcsolatban vegye fel a kapcsolatot a fejlesztő pedagógussal (D. V.). A fejlesztő pedagógus elmesélte a tanúnak, hogy a kislány azt mondta neki, hogy az elmúlt hétvége során fakanállal és vonalzóval bántalmazták őt a szülei. Emiatt a fenékén sérülései is keletkeztek, amelyeket a kislány meg is mutatott neki. Ezután D. V., a kislány és a tanú hármasan leültek. Ekkor D. V. mondta a kislánynak, hogy ez egy olyan eset, amiben nekik intézkedési kötelezettségük van és hogy szeretnének segíteni. Azt is mondta neki, hogy amennyiben szeretné, ha segítenének, akkor mesélje el a tanúnak is a történetet. Zs. ekkor magától elmesélte a vele történetet. Zs. számára a tanú nem volt idegen, hiszen többször volt osztálylátogatáson és a folyosón is láthatta. Az elbeszélése során a következőket mesélte el a tanúnak. Az elmúlt hétvége során a szülei két alkalommal bántalmazták őt. Egy alkalommal szombaton, egy alkalommal vasárnap. Szombaton történt az, hogy a II. rendű panaszos szappanja kiborult és ezért a kislányt tette felelőssé. Ő mondta a II. rendű panaszosnak, hogy ezt nem ő tette, hanem a kistestvére. A II. rendű panaszos erre azt mondta neki, hogy ne hazudjon neki és azzal vádolta meg, hogy hazudott. Azt mondta a kislány, hogy húsz alkalommal ütötte meg a fenékét a II. rendű panaszos fakanállal. Onnan tudta, hogy húsz alkalom volt, mert az anyja utasítására neki számolnia kellett azt, hogy ütést mér rá. Ekkor Zs. elmondása szerint a II. rendű panaszos bántalmazta az ikertestvérét is. A tanú nem tudja, hogy ez pontosan miben merült ki. Ezen szombati eseménnyel kapcsolatban

ennyit tud elmondani, ennyire emlékszik a Zs. elmondásból. Nem tudja, hogy milyen erős ütések mérhetett a II. rendű panaszos a sértettre. Az ebből kifolyólag keletkezett sérüléseit megmutatta a tanúnak Zs. A fenéke bal oldalán egy zöldes-lilás folt volt látható. Az iskolaorvos mérése szerint 2,5 x 6 cm méretű volt. A tanú nem tudja, hogy ennél az esetnél az I. rendű panaszos jelen volt-e, de ekkor az elmondása szerint csak a II. rendű panaszos bántalmazta fakanállal.

Zs. a vasárnapi eseménnyel kapcsolatban elmondta, hogy a II. rendű panaszos arra utasította, hogy menjen fel olvasni. A tanú nem tudja, hogy a „fel” alatt pontosan mit értett. Ekkor a kistestvére felment utána, aki a könyv és az arca közé tette a lábát, ezzel pedig akadályozta őt az olvasásban, amiért ő dühös lett és megharapta a kistestvére lábát. A kistestvére emiatt beárulta őt a II. rendű panaszosnál, aki azt mondta neki, hogy megvárják az I. rendű panaszost és akkor majd kiderül, hogy mi lesz a büntetése Zs-nak ezért. Amikor az I. rendű panaszos hazajött azt mondta Zs-nak, hogy 300 alkalommal guggolnia kell büntetése gyanánt. Ezt ő nem bírta megcsinálni. Azt mondta Zs., hogy 100 guggolás után már nem bírta és erre azt mondták a panaszosok, hogy elég, hagyja abba. Ekkor mindkét panaszos jelen volt. Az I. rendű panaszos azt mondta a II. rendű panaszosnak, hogy mondjon egy számot. A II. rendű panaszos 17-et mondott. Erre az I. rendű panaszos azt mondta, hogy ezt ő felkerekíti 20-ra, majd ezután az I. rendű panaszos 20 alkalommal megütötte Zs. fenekét a nála lévő fakanállal. Ezt a 20 ütéset is számolnia kellett hangosan és közben azt kellett mondogatnia, hogy „bocsánat Picúr”. Ezen kívül még azt is mondta a tanúnak, hogy mindkét talpára kapott vonalzóval ütések. Az egyik talpára 10 alkalommal, a másik talpára nem tudta megmondani, hogy mennyiszor, de elmondása szerint ezeket az ütések nem fájtak neki. Ezek is valamikor a hétvégén történtek, de pontosan eseményhez nem tudja a tanú kötni, mert többet nem mondott ezen vonalzó ütésekről. Annyit mondott ezekkel kapcsolatban, hogy ezen vonalzó ütések is az I. rendű panaszos mérte rá, de hogy melyik napon, vagy milyen okból arról nem volt szó.

Ezen kívül mesélt még olyan büntetési formákról is, melyeket korábban alkalmaztak vele szemben a panaszosok. Úgy fogalmazott, hogy egyszer nem értette a matekfeladatot és ezért a II. rendű panaszos megtépte a haját. Többször előfordult az is, hogy nem kapott vacsorát büntetésként. Előfordult, hogy nem jöhetett ki a szobájából vagy, hogy a II. rendű panaszos megpofozta. Úgy fogalmazott, hogy ezt megérti, hisz a panaszosok azt szeretnék, hogy rendes ember legyen belőle. Ezért nem akart kikerülni a családból, csak segítséget akart kérni, hogy ne bántsák a panaszosok őt, illetve hogy szeressék őt. Olyanokat is mesélt, hogy soha nem szokták megölelni, megpuszítani, illetve megdicsérni.

2015. április 23-án kikerült az iskolába a Gyermekvédelemtől M. Dr. J. I. és P. É. Az ő javaslatukra behívták az iskolaorvost, aki megvizsgálta Zs-t. Erről készült is egy feljegyzés. A doktornő írt a sérülésről egy papírt. Azt mondta, hogy a sérülés 4-5 napos és hogy felszívódóban van. Ezután a Gyermekvédelmi kolléganő is beszélt a Zs-val, aki neki is részletesen elmesélt mindent. Ekkor volt kb. délután 16 óra. Ekkor érkezett meg az iskolába a II. rendű panaszos a kislányért. A Gyermekvédelmi kolléganők, az igazgatóhelyettes asszony és a tanú leültek a II. rendű panaszossal beszélgetni. Tájékoztatták őt, hogy mit észleltek, mit tudtak meg. Elmondták neki, hogy milyen következményeket vonhat maga után ez a fajta bántalmazás. Tájékoztatták arról, hogy a családból történő azonnali kiemelés nem kezdeményezik, ha együttműködik a Gyermekvédelemmel és többször nem fordul elő ilyen bántalmazás. A II. rendű panaszos annyit ismert el, hogy egyik alkalommal ő, egy másik alkalommal pedig az I. rendű panaszos valóban megütötte a kislányt fakanállal. Azt is mondta, hogy nem emlékszik pontosan arra, hogy ez szombaton, vagy vasárnap történt-e.

Azért tette, mert elszakadt nála a céna, nagyon rossz volt a hétvégén a kislány és már nem látott más módot a fegyelmezésre. Azt mondta, hogy azzal szokták büntetni, hogy valamilyen plusz dolgot, például desszertet, csokit, vagy nyalókát megvonnak tőle. A következő lépés pedig az szokott lenni, hogy valamilyen tornagyakorlatot végeztetnek vele, amelyeket az I. rendű panaszos szokott kiszabni, de ezekkel a II. rendű panaszos is egyetért. Szándékosan mindig többet mondanak, mint ami ténylegesen reális lehet a Zs. teljesítőképességéhez mérten. Amikor a kislány már nem bírja, akkor azt mondják neki, hogy elég. Azt mondta, hogy korábban soha nem fordult elő ilyen jellegű bántalmazás. Soha nem pofozták meg a kislányt. Azt bevallotta, hogy előfordult olyan eset, hogy meghúzta a Zs. haját. Ígéretet tett, hogy nem bántalmazza majd a továbbiakban a kislányt és hogy együttműködik az iskolával és a Gyermekjóléti Szolgálattal. Kérték, hogy nagyon figyeljen oda a Zs-ra, hogy szeressék, öleljék, puszilják, dicsérik őt.

2015. április 24-én reggel a tanú első dolga az volt, hogy bement Zs. osztályába és megnézte, hogy beérkezett-e az iskolába. Megkérdezte tőle, hogy mi történt otthon, hogy zajlottak a dolgok az esemény után délután és este. Azt mondta, hogy nagyon haragudtak rá, mert beárulta a panaszosokat. Kiabáltak vele. Elmondása szerint ordítva mondták neki azt, hogy beárulta őket. A II. rendű panaszos megtépte a haját, nem kapott vacsorát és nem jöhetett ki a szobájából. Egyéb bántalmazást nem említett. Azt mondták neki, hogy ha tovább mesél a bántalmazásokról, akkor az édesapjához fog kerülni, ami neki nem lesz jó. Arra kérték, hogy inkább meséljen arról az iskolában, hogy fél az édesapjától. Ennél részletesebben nem idézte fel az eseményeket. A tanú emiatt ismét értesítette a Gyermekjóléti Szolgálatot és az igazgatót. A Gyermekvédelemlél azt mondták neki, hogy az azonnali kiemelés már nem megoldható a mai napon, mivel péntek lévén csak délig van gyámhivatal. Arra kérték a tanút, hogy erről írjon egy feljegyzést, amit küldjön el nekik és hétfőn folytatják az ügyet. Ezután megpróbálták minden szálát megmozgatni és szóltak a rendőrségnek is. Semmiféleképpen nem szeretne volna a tanú, hogy a kislány hazamenjen hétfőre, mert nem látta biztosítottak a helyzetet.

12) A rendőrség mellékelte a kislány orvosi vizsgálatáról szóló igazolást, amelyet az iskolaorvos készített.

A dokumentum tartalmazza, hogy a kislány fenekén 2,5 x 6 centiméteres halványuló lilásfolt észlelhető, törés nincs.

13) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2015. április 23-án kelt, az iskolapszichológus által készített feljegyzést, amelyben elmondja, hogy Zs. először a fejlesztő foglalkozáson beszélt neki az otthoni büntetéseiről. Elmondta, hogy ha rossz jegyeket visz haza, vagy nem érti a házi feladatát, akkor vonalzóval vagy fakanállal megverik őt, a hétvégén a II. rendű panaszos meg is tépte a haját. Mindkét panaszos egyaránt szokta bántalmazni a kislányt. Elmondása szerint az 5 éves kistestvérét is meg szokták verni. Szeretetet egyáltalán nem mutatnak felé, vacsorát nem is szokott kapni. Verés nyomai látszódnak a fenekén, amit Zs. neki és a gyógypedagógusnak is megmutatott. Mindettől függetlenül szereti a családját, nem szeretne elkerülni otthonról. Abban bízik, hogy a szülei a szívük mélyén szeretik őt.

14) A rendőrség csatolta az iskolapszichológus által 2015. április 24-én készített feljegyzést, amely szerint Zs. előbb a fejlesztőjének, majd neki is beszélt arról, hogy otthon a II. rendű panaszos és az I. rendű panaszos bántalmazza őt és a kisebb testvérét is. Azonnal értesítették a Gyermekjóléti Központ munkatársait telefonon, majd feljegyzést írtak. A Központ

képviselőjében M. dr. J. I. és P. É. érkeztek az iskolába- Tájékoztatták őket a birtokukban lévő információkról. Az iskolaorvost is értesítették, aki beszélt Zs-val és megnézte a rajta látható külsérelmi nyomot. A sérülés kb. 4-5 naposnak ítélte meg. A gyermek ezután a Gyermekjóléti Szolgálat munkatársainak is elmesélte hogyan szokták bántalmazni; elmondása alapján segítséget szeretne kérni, azonban a családjához ragaszkodik, onnan kikerülni nem kíván. Behívták a II. rendű panaszost, akit tájékoztattak a történetéről és a lehetséges következményekről, továbbá arról, hogy ő és az I. rendű panaszos is megütötte Zs-t egyszer fakanállal. A II. rendű panaszos vállalta az együttműködést az iskolával és a Gyermekjóléti Központtal, ígéretet tett, hogy nem bántalmazza többé Zs-t.

Másnap, 2015. április 24-én reggel felkereste Zs-t. Elmondása alapján otthon nagyon haragudtak rá, büntetést kapott, amiért mesélt a bántalmazásról, nem mehetett ki a szobájából, nem kapott vacsorát, ordítoztak vele és a II. rendű panaszos megtépte a haját. Miközben erről mesélt, láthatóan szorongott és sírt is. Elmondta, hogy fél hazamenni, nem szeretné, hogy továbbra is bántsák.

Az iskolapszichológus azonnal tájékoztatta a Gyermekjóléti Szolgálat szakmai vezetőjét, akinek elmondta a mai nap eseményeit és hogy Zs. helyzete azonnali intézkedés tesz szükségessé.

Iskolapszichológusként úgy ítélte meg, hogy Zs. lelki-és testi egészsége, jólléte nem biztosított a családban. Szükségesnek tartja a bántalmazó környezetből való azonnali kiemelését.

15) A rendőrség mellékelte a Zs. vizsgálatáról készült kórlapot. Elmondása szerint ismeretlen személy többször bántalmazta, sérült a tomportájéka. Saját elmondása szerint a II. rendű panaszos többször szokta vonalzóval, fakanállal verni, haját megtépni. Kisebb (5 éves) testvérét is bántalmazták otthon. Iskolai fejlesztő pedagógusának mesélte el a történetet. Zs-t az iskolapszichológus és a rendőrség kíséri az ambulanciára. A gyermekvédelemnek az iskola a jelzést leadta.

A státusz szerint korának megfelelően fejlett lány. A fejen külsérelmi nyom nem látható. Nyakát szabadon mozgatja. Nyaki gerinc, koponya ütögetésre nem érzékeny. A mellkason külsérelmi nyom nem látható. A mellkas stabil, részarányos, összenyomásra nem érzékeny. Teljes, éles, nem dobos kopogtatási hang észlelhető. Átlégtett tüdők, zöreje nincs. Kornak megfelelő alaplégzés. A rekesz kitérése mindkét oldalon szimmetrikus. A szívhangok ritmusosak, zöreje nem hallható. A has puha, betapintható. Kóros rezisztencia, nyomásérzékenység nincs. A vesetájék ütögetésre, ballotálásra nem érzékeny. Jók a bélhangok. A gerinc lumbalis és háti gerinc ütögetésre nem érzékeny, a medence stabil, összenyomásra nem érzékeny. A tomportájékon bal oldalon tenyérnyi suffusio, nyomásérzékenység tapasztalható. Az idegrendszer a vizsgálatkor éber, élénk, orientált. A vele történetekre emlékszik, jól kooperál. A végtagokon traumás eltérés nincs, alakilag és funkcionálisan épek. Keringési, beidegzési zavar nincs. Test-szerte, főként deréktájékon hátul és a végtagokon pontszerű maculosus elváltozások vannak, amelyek saját elmondása szerint öblítő allergia következményei lehetnek.

A megállapított diagnózis pedig a medence és törzs alsó részének zúzódása. Testi erővel elkövetett testi sértés.

16) A rendőrség mellékelte az I. rendű panaszos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet, amely szerint a panaszost 2015. április 24-én 23 óra 18 perc és 23 óra 50 perc között hallgatták meg.

A panaszos megértette a törvényi felvilágosításokat és tájékoztatásokat, amelyeket aláírásával tanúsított. Ezen kívül megértette a gyanúsítását, amellyel kapcsolatban panaszt terjesztett elő. Vallomást nem kívánt tenni, azzal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy azt majd csak később az ügyvédjével fogja megtenni.

17) A rendőrség csatolta a II. rendű panaszos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet, amely szerint a panaszost 2015. április 25-én 2 óra és 2 óra 20 perc között hallgatták meg.

A panaszos megértette a törvényi felvilágosításokat és tájékoztatásokat, amelyeket aláírásával tanúsított. Ezen kívül megértette a gyanúsítását, amellyel kapcsolatban panaszt terjesztett elő. Vallomást nem kívánt tenni.

## B.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a KR-hez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A KR parancsnoka 2015. június 12-én készült átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

Az I. rendű panaszossal szemben a KR Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztályát VI. XII. Bevetési Osztály 1. Alosztálytól intézkedett D. Cs. r. ftzls., A. Zs. r. tzls. és H. Sz. r. tzls. A II. rendű panaszossal szemben a KR Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. I. Bevetési Osztály 1. Alosztálytól intézkedett B. Z. r. zls. és B. R. ftőrm.

Az intézkedésről videó- illetve hangfelvétel nem készült.

Az I. rendű panaszost az általános iskolában az Igazgatói Iroda előtt lévő folyosón a fentebb megjelölt három rendőr 2015. április 24-én 14 óra 47 perckor vonta intézkedés alá az Rtv. 20. § (2) bekezdése és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdés első mondata szerint. Az intézkedés megkezdése előtt a KR állományába tartozó rendőrök az illetékes kerületi rendőrkapitányság alárendeltségében teljesítettek szolgálatot.

A II. rendű panaszost a magánlakásából a fentebb feltüntetett két fő rendőr 2015. április 24-én 23 óra 10 perckor vonta intézkedés alá az Rtv. 20. § (2) bekezdése és a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdés első mondata szerint. Az intézkedés megkezdése előtt a KR állományába tartozó rendőrök az illetékes kerületi rendőrkapitányság alárendeltségében teljesítettek szolgálatot.

Az előállítás jogalapja a Btk. 208. § (1) bekezdésében foglalt kiskorú veszélyeztetése büntett, illetve az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja.

Az I. rendű panaszos esetében az intézkedés 2015. április 24-én 14 óra 47 perckor kezdődött és az illetékes kerületi rendőrkapitányság beosztottjának 15 óra 30 perckor került átadásra sérülés-és panaszmentesen.

A II. rendű panaszos esetében az intézkedés 2015. április 24-én 23 óra 10 perckor kezdődött és az illetékes kerületi rendőrkapitányság beosztottjának 2015. április 25-én 0 óra 20 perckor került átadásra sérülés-és panaszmentesen.

Mindkét személynél az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt igazoltatás, illetve az I. rendű panaszos esetében az Rtv. 29. § (6) bekezdésében foglalt igazoltatott személy átvizsgálása, a II. rendű panaszossal szemben az Rtv. 31. § (1) bekezdésében foglalt személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálására került sor.

Az előállítás okaként mindkét esetben a Btk. 208. § (1) bekezdésében foglalt kiskorú veszélyeztetése büntettet jelölték meg a rendőrök.

Az I. rendű panaszos esetében az előállítás idejéről szóló igazolást nem adták ki a KR részéről, mert előállító helyiségben helyezték el.

A II. rendű panaszos esetében az előállítás idejéről szóló igazolás vonatkozásában az elfogásról készített rendőri jelentésből megállapítható, hogy a személyi szabadságában korlátozott személy az illetékes kerületi rendőrkapitányság részéről foganatosítandó további intézkedések megtétele céljából 2015. április 25-én 0 óra 20 perckor átadásra került a készenléti csoportvezetői feladatokat ellátó személy részére, amelyet a jelentésen aláírásával is igazolt. Az előzőek alapján a személyi szabadság korlátozása a KR beosztottjait érintő intézkedések foganatosítását követően is zajlott, annak időtartamáról, valamint az igazolás kiadásáról nem rendelkeznek információval.

Az iskolánál három rendőr jelent meg egy szolgálati járművel. A rendőrök a 10M mintájú rendszeresített szolgálati egyenruhát viseltek. A sértett gyermek és az iskolapszichológus beszállítása céljából másik szolgálati gépjármű érkezett a helyszínre.

Az I. rendű panaszos ruházatátvizsgálását 2-3 iskolai dolgozó láthatta, akik az igazgatói iroda előtt lévő folyosón tartózkodtak.

A rendőrök a helyszínen meghallgatták az iskola igazgatót és a gyógypedagógust, amely információk a panaszossal szemben felmerült, bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút tovább erősítették.

A II. rendű panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés során F. Z. az intézkedés helyszínen, a panaszosok lakásán tartózkodott a II. rendű panaszossal. Az intézkedés során a II. rendű panaszos társaságában az intézkedő rendőrök F. Z-t beszállították az OBSI-ba a Gyermek-traumatológiai Osztályra, ahol 2015. április 24-én átadták N. E. szakápolónak.

F. Zs. a foganatosított rendőri intézkedés időpontjában a személyi szabadság korlátozásáról készített rendőri jelentésben foglaltak alapján az OBSI Gyermek-traumatológiai Osztályán tartózkodott a sérelmére elkövetett bántalmazás miatt.

2) A KR mellékelt egy biztonsági intézkedés végrehajtásáról készített jelentést, amely szerint 2015. április 24-én 23 óra 10 perckor F. Z. személlyel szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerint igazoltatást és az Rtv. 37. § b) pontja alapján önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy érdekében intézkedést hajtottak vele szemben végre. A személyi szabadság korlátozásának a helye a panaszosok lakása. Az intézkedés során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint a rendőr jelentette, hogy 2015. április 24-én 20 órától gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a KR állományából a VIII. kerület illetékességi területén gépkocsizó járőrkerület leírása alapján. A szolgálata teljesítése során 23 órakor azt az utasítást kapta az illetékes kerületi rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjétől, hogy jelenjen meg a panaszosok lakásán és fogja el a II. rendű panaszost fiatalkorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetése miatt. Ennek oka, hogy 2015. április 24-én a 9 éves kislányt (F. Zs-t) F. Z. nővérét orvosi ellátásra szállították be az OBSI-ba. Ugyanezen okból az I. rendű panaszost már előállították az illetékes kerületi rendőrkapitányság előállító helyiségébe kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetése miatt.

Ezt követően a rendőr 23 óra 10 perckor érkezett a helyszínre, ahol felvette a kapcsolatot a II. rendű panaszossal, akivel közölte, hogy mivel a kislánya, Z. 4 éves, azaz gyermekkorú, ezért az ő felügyelete nélkül nem szállíthatja be az OBSI-ba, így vele kell mennie, majd miután ott a gyermek átadásra került az illetékes ápolónőnek, az illetékes kerületi rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjével történt egyeztetést követően ő maga elfogásra, majd előállításra került az illetékes rendőrkapitányságra további rendőri intézkedés megtétele céljából. A II. rendű panaszos a rendőr által elmondottakat megértette és tudomásul vette.

Ezt követően a II. rendű panaszos átadta a rendőrnek a saját, valamint a fent nevezett gyermekének a személyazonosító igazolványát, amely adatokat az EDR rádió sms. rendszerében az Országos Körözési Nyilvántartásban leellenőrizte; egyik nyilvántartásban sem szerepeltek.

F. Z-val, valamint a II. rendű panaszossal 2015. április 24-én 23 óra 45 perckor megjelent a rendőr az OBSI-ban, ahol a gyermeket átadta N. E. ápolónőnek sérülés-és panaszmentesen további orvosi vizsgálat elvégzése céljából.

Az átadást követően 0 óra 20 perckor a II. rendű panaszost elfogta és előállította a VIII. kerületi Rendőrkapitányságra rendőri intézkedés megtétele céljából.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást nem adták ki.

3) A biztonsági intézkedés végrehajtásáról parancsnoki vélemény és kivizsgálás az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatást és az Rtv. 37. § b) pont szerint az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy érdekében alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedést jog- és szakszerűnek találta; valamint az Rtv. 15. § szerint arányosnak is ítélte meg.

4) 2015. június 4-én kelt rendőri jelentés szerint 2015. április 24-én a VIII. kerületben az I. rendű panaszossal szemben foganatosított személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel kapcsolatban a következőket válaszolta a rendőr.

Rendőri intézkedést folytatott le az I. rendű panaszossal és F. Zs-val szemben. Az I. rendű panaszost az általános iskolában a fentebbi napon 14 óra 47 perckor vonták intézkedés alá. Az I. rendű panaszossal szemben a rendőri intézkedésre, az iskola igazgatója által adott személyleírást követően került sor, az iskola igazgatója által biztosított zárt folyosó részen. Az intézkedés jogalapját az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja adta, mivel D. V. (iskolai gyógypedagógus), valamint M. K. (iskolai pszichológus) által elmondott, illetve készített feljegyzés alapján került sor az intézkedés foganatosítására.

A rendőrök által foganatosított személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés 2015. április 24-én 14 óra 47 perckor kezdődött, 15 óra 30 perckor pedig a panaszost elhelyezték az illetékes kerületi rendőrkapitányság előállító helyiségében. Az I. rendű panaszossal szemben 15 óra 55 perckor közölték az előállítás okát, amely a Btk-ba ütköző kiskorú veszélyeztetése volt [208. § (1) bekezdés].

A zsebekből történő kipakolás közben előkerült az I. rendű panaszos nevére kiállított fegyverviselési engedély. Ezt követően részleges ruházatátvizsgálást hajtottak végre az iskola, gyermekek elől elzárt folyosóján. Az I. rendű panaszos közölte a rendőrökkel, hogy ő polgárőr és más elbánásban kellene részesülnie.

A rendőrök büntetőfeljelentéssel éltek az I. rendű panaszossal szemben, amelyet rögzítettek az általuk készített iratokban.

Az iskolánál három rendőr jelent meg egy gépjárművel. A napi szolgálat ellátás ezt indokolta. Rendőri egyenruhában történt a szolgálat ellátása. A beszállításhoz igényelték egy második gépjárművet, amivel a sértettet és az iskola pszichológust beszállították az illetékes rendőrkapitányságra.

Az iskola gyógypedagógusa, valamint a pszichológus által szóban illetve írásban történt, az esettel kapcsolatos jelzés alapján került sor az előállításra.

### III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Mindkét panaszos sérelmezte az előállítását; kifogásolták annak jogalapját és időtartamát. Az I. rendű panaszos sérelmezte, hogy ruházatát átvizsgálták és vele szemben a rendőrök úgy intézkedtek, hogy azt többen végig nézték a szülők és gyermekek közül. Az I. rendű panaszos előadta, hogy a vele szembeni intézkedés okáról nem tájékoztatták megfelelően, valamint a rendőrségen fagyoskodott nyolc órán keresztül teljesen feleslegesen.



**A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosok Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz és a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez való jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azon körülményeket vizsgálta meg, amelyek a panaszosokkal szembeni rendőri intézkedési kötelezettséget keletkeztethették, azaz vajon bármelyik panaszossal szemben fennállt-e valamely bűncselekmény elkövetésének olyan mértékű gyanúja, amely a velük szembeni intézkedési kötelezettséget megalapozhatta. Ennek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint az iskolaigazgató tett telefonon keresztül bejelentést a rendőrségre, amelyben meghatározta, hogy gyermekbántalmazás elkövetője tartózkodik a helyszínen. A bejelentés több információt nem tartalmazott, így az ügyeletvezető három fő rendőrt irányított a helyszínre, akik megérkezésüket követően meghallgatták a helyszínen tartózkodókat: a bejelentőt (iskolaigazgatót), a gyógypedagógust és az iskolapszichológust, akik mind egybehangzóan adták elő, hogy az egyik fejlesztő foglalkozáson a panaszosok gyermeke részletesen beszámolt arról, hogyan bánnak vele a szülei. E szerint elmondta a gyermek, hogy többször előfordult, hogy nem kapott vacsorát, a II. rendű panaszos megtépi a haját, megveri fakanállal, amikor is az ütések számolnia kell; az I. rendű panaszos pedig megterhelő tornagyakorlatokat végeztet vele. Az iskolaigazgató által adott személyleírás alapján, amikor az I. rendű panaszos a gyermekért ment az iskolába, akkor a rendőrök 2015. április 24-én 14 óra 47 perckor intézkedés alá vonták, majd elszállították a kapitányságra, ahol további cselekmények elvégzése végett 15 óra 30 perckor adták át.

A II. rendű panaszossal szembeni intézkedést szintén a bejelentés helyszínén előadtak, valamint később a megindult büntetőeljárásban, a tanú meghallgatások (2015. április 24. 15 óra 40 perc és 16 óra 34 perc; valamint 2015. április 24. 20 óra 34 perc és 21 óra 41 perc) erősítették. Nyomozás taktikai okból az I. rendű panaszossal mobiltelefonon keresztül felhívták, hogy menjen be a kapitányságra, majd a TIK utasítása szerint két járőr megjelent a panaszos lakásán, ahol 23 óra 10 perckor intézkedés alá vonták, elszállították a kapitányságra, majd 2015. április 25-én 0 óra 20 perckor átadták a panaszost a kapitányságon további cselekmények elvégzése céljából.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A telefonos bejelentés kapcsán több, Btk-beli tényállás elkövetésének a gyanúja merülhetett fel.

A Btk. 164. § (1) bekezdés szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (2) bekezdés alapján, ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt büntetendő.

A Btk. 208. § (1) bekezdés szerint a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy – ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy lakásban él –, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi, vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti büntetést követ el. A (4) bekezdés szerint a bűncselekmény elkövetése súlyosabban büntetendő abban az esetben, ha a b) pont szerint a könnyű testi sértést védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére követik el.

A telefonos bejelentésben közölt információk rendkívül tág körben, de felvethették bármely, kiskorú sérelmére elkövethető, a testi épséghez való alapvető jogot támadó bűncselekményt. A kiskorúak védelme és a bűncselekmények fokozott társadalomra veszélyessége indokolta a rendőrség helyszínre történő kiérkezését annak érdekében, hogy meggyőződhesen arról, hogy a bejelentés alapos-e. A helyszíni előadások a bejelentésben rögzítetteket tovább erősítették és pontosították a történeti tényállást, amely alapján a potenciális elkövetők személyére is fény derült. Így maga a bejelentés alkalmas volt arra, hogy a rendőrségben felmerüljön bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú, amelynek valóság alapjáról meg kellett győződnie. Ezért érkeztek meg a helyszínre, hallgatták meg a bejelentőt és a jelen lévőket, és vonták intézkedés alá a panaszosokat. Ezen körülményekre tekintettel a Testület szerint a bejelentés alkalmas volt arra, hogy bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút vessen fel, így a rendőrség oldalán, tekintettel arra, hogy a társadalom védelme érdekében, a társadalom biztonságának fenntartása alapján, mint bűnüldözési hatóság oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett mindét panaszossal szemben. Ezért a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszosok tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet azért, mert őket a rendőrök intézkedés alá vonták.

**Tekintettel arra, hogy a bejelentésben felmerült a gyanú bűncselekmény elkövetésére, amelyet a helyszíni tényelődások tovább erősítettek, így a Testület álláspontja szerint a panaszosokkal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, tekintettel arra, hogy fennállt a bejelentés alapján az intézkedés alapjául szolgáló, bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú. Ezen körülmény miatt nem sérült a panaszosok tisztességés eljáráshoz fűződő alapvető joga.**

2) A Testület ezt követően a panaszosok előállítását vizsgálta meg.

a) A jogalap vonatkozásában az alábbi következtetésre jutott a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint mindkét panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő, tekintettel arra, hogy velük szemben bűncselekmények [Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés; valamint a Btk. 208. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő kiskorú veszélyeztetése bűncselekmények] egyszerű gyanúja merült fel. A bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút a rendőrség oldalán az általános iskola igazgatójának telefonos bejelentése keletkeztette, amelyben az igazgató gyermekbántalmazásról tett bejelentést az iskolában. A helyszíni tényelődások az egyszerű gyanút tovább erősítették, ezért határoztak a panaszosok Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a kapitányság épületébe történő előállítása mellett a rendőrök, tekintettel arra, hogy a gyanú tisztázása érdekében további cselekmények elvégzése vált indokolttá, amelyet a helyszínen nem lehetett elvégezni.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendőr további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érték. Jelen rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, egyrészt arról kell állást foglalnia, hogy felmerülhetett-e mindkét panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja, másrészt arról, hogy amennyiben igen, úgy megvalósult-e „tettenérés”.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt avagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg,

hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

Jelen ügygel kapcsolatban a Testület arra a következtetésre jutott, hogy már a telefonos bejelentés felvethette a szóban forgó bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, így a rendőrségnek a helyszínen meg kellett arról győződnie, hogy a bejelentés alapos-e. Ennek érdekében az intézkedő rendőr meghallgatta a bejelentőt, akinek a tényelődását a helyszínen tartózkodó iskolapszichológus és gyógypedagógus is megerősítette. Így a Testület álláspontja szerint önmagában már a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy felvesse mindkét panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút, amelyet a helyszíni tényelődások tovább erősítettek. Ezért a gyanú megalapozása, gyengítése, vagy esetleges kizárása érdekében indokoltá vált a panaszosokkal szemben további érdemi cselekmények foganatosítása. Így erre tekintettel a Testület igenlő választ adott arra a kérdésre, hogy a panaszosokkal szemben felmerülhetett olyan bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, amely indokoltá tette a velük szembeni további intézkedést, amelyet előállítási keretén belül foganatosíthatott a rendőrség.

Ezután a Testületnek azt kellett megvizsgálnia és abban kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásához szükséges második, konjunktív elem (t. i. tettenérés) megvalósult-e.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenésről nem beszélhetünk.

A Testület véleménye szerint habár fennállt mindkét panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, azonban az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatóságának a második, konjunktív eleme nem valósult meg. A Testület álláspontja szerint egyik panaszossal szemben sem állt fent a tettenérés követelménye, hiszen sem a rendőrség, sem pedig a bejelentők nem észlelték azt, hogy bárhogyan is, bármelyik panaszos bántalmazná a sértett kislányt. A rendőrség nem tapasztalhatott olyan cselekményeket akár az iskolában, akár a panaszosok lakásán, amely bűncselekmény elkövetésére utalhatna. Az I. rendű panaszos később érkezett a helyszínre, mint az intézkedő rendőrök; a II. rendű panaszos pedig éjszaka otthon tartózkodott a másik kislányával. A Testület álláspontja szerint ezen körülményekre tekintettel mindkét panaszos személyi szabadsághoz való joga sérelmet szenvedett az előállítás jogalapja kapcsán, hiszen azt a Testület nem találta kellőképpen megalapozottnak az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Véleménye szerint az előállítás jogalapjára vonatkozó hivatkozási alap hibás. A Testület nem vitatja azt, hogy mindkét panaszos előállítása szükségessé vált, azonban arra a jogalapot az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja adhatta volna.

**Tekintettel a fentebb kifejtettekre a Testület nem fogadta el a panaszosok előállításának jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontját, hiszen egyik panaszossal szemben sem állt fent a „tettenérés” követelménye, így a személyi szabadsághoz való alapvető joguknak a sérelmét állapította meg. Egyúttal a Testület a rossz jogszabályi hivatkozás kapcsán a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét is megállapította.**

b) A Testület a panaszosok előállításának időtartama kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely

szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

i) Az I. rendű panaszossal szemben a rendőrség 2015. április 24-én 14 óra 47 perckor kezdeményezett intézkedést, amelyet egyben előállításának kezdő időpontjaként határoztak meg. 14 óra 55 perckor közölték vele az előállítása okát; 14 óra 59 perckor hangzott el a védelemhez való jogról szóló közlés; majd 15 óra 30 perckor adták át a kapitányságon. 23 óra 15 perckor nyilatkozott a tekintetben, hogy az előállítása során sem panasza, sem pedig sérülése nem keletkezett. Az előállítása 23 óra 15 perckor szűnt meg, amelyet követően gyanúsítottként hallgatták ki 23 óra 18 perc és 23 óra 50 perc között. Így ténylegesen a panaszos a kapitányságot a gyanúsított kihallgatását követően hagyhatta el.

A panaszos előállításának időtartama alatt közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy milyen érdemi cselekményeket végeztek el a rendőrök. Amikor a panaszossal szemben 14 óra 47 perckor megkezdték az intézkedést igazoltatták, átvizsgálták a ruházatát, előállították, megkapta az ezzel kapcsolatos szükséges tájékoztatást, majd átszállították a rendőrkapitányságra, ahol 15 óra 30 perckor adták át a KR rendőrök a kapitányságnak. Ezt követően kitöltötték a szükséges dokumentációkat és tulajdonképpen a panaszossal szembeni következő érdemi cselekményt az előállítását követően hajtották végre 23 óra 18 perc és 23 óra 50 perc között, amikor gyanúsítottként hallgatták meg. A panaszos előállításának ideje alatt két tanút hallgattak meg 15 óra 40 perc és 16 óra 34 perc között, valamint 20 óra 34 perc és 21 óra 41 perc között.

Az előállítás idejéről szóló igazolásban meghatározottakkal ellentétben a panaszos személyi szabadságának korlátozásának idejébe – a Testület gyakorlata alapján – bele kell számítani azt az időtartamot, amikor ténylegesen a rendőrségen tartózkodott. Így, habár gyanúsítottként az előállítását követően hallgatták meg a panaszost, mégis a panaszos 23 óra 50 percig bizonyíthatóan a kapitányságon tartózkodott, azaz személyi szabadságában ténylegesen 14 óra 47 perctől 23 óra 50 percig volt korlátozva. Ez összesen 9 óra 3 perces időintervallumot jelent, amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben a kapitányságra való átadást megelőzően 43 percben hajtották végre; 15 óra 30 perc után pedig a gyanúsítottként kihallgatás (32 perc) és a szükséges dokumentációk (, amely egy óránál nem vehetett igénybe több időt) kitöltésén kívül nem történt. Így kb. 1 óra 15 percen keresztül hajtották végre érdemi cselekményeket a panaszossal szemben. Ha belekalkuláljuk azt az időt, amikor a két tanút meghallgatták (első tanú 54 perc, második tanú 1 óra 7 perc), akkor is csaknem 3 órán keresztül történtek konkrét cselekmények, a fennmaradó holtidőben (keresítve 6 óra) nem történt a panaszossal szemben semmi. Emiatt, hogy a panaszos indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú időt töltött a kapitányságon a Testület nem határozhatott másként, minthogy sérült a személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás időtartama kapcsán az I. rendű panaszosnak.

**Tekintettel a fentebb közöltekre a Testület az I. rendű panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg az előállítása időtartama kapcsán is, hiszen az indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt.**

ii) A II. rendű panaszossal szemben az intézkedést 2015. április 24-én 23 óra 10 perckor kezdte meg a rendőrség. Az előállítás idejéről szóló igazolás ezt az időpontot határozza az előállítás kezdő időpontjaként. 23 óra 15 perckor hangzott el a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó közlés, amely után a kiskorú gyermekével együtt az OBSI-ba

szállították, majd 2015. április 25-én átadták a kapitányságon. 1 óra 45 perckor nyilatkozik a panaszos, hogy az előállítás során sem panasza, sem pedig sérülése nem keletkezett. Végül 2 óra és 2 óra 20 perc között gyanúsítottként hallgatják meg.

A rendelkezésre álló adatok, nyilatkozatok szerint közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy milyen érdemi cselekményeket fogatosítottak a panaszossal szemben a személyi szabadságának korlátozása során. A panaszossal szemben, amikor 23 óra 10 perckor megkezdték az intézkedést, akkor igazoltatást, átvizsgálást, majd előállítás hajtottak végre. A szükséges tájékoztatók és közlések elhangzását követően elszállították a kiskorú gyermekével az OBSI-ba, majd 0 óra 20 perckor átadták a kapitányságon, ahol az előállítás idejéről szóló dokumentum szerint 1 óra 45 perckor megszüntették az előállítását. Ezt követően 2 óra és 2 óra 20 perc között hallgatták meg. A Testület következetes gyakorlata szerint a gyanúsított kihallgatás időtartamát is bele kell számítani az előállítás idejébe, hiszen ezt követően hagyhatta el ténylegesen a panaszos a kapitányság épületét.

E szerint a panaszos személyi szabadságát 23 óra 10 perc és 2 óra 20 perc között, azaz összesen 3 óra 10 percen keresztül korlátozták. A kapitányságra történő átadás előtt az érdemi cselekmények 23 óra 10 perc és 0 óra 20 perc között, azaz összesen 1 óra 10 percen keresztül kerültek fogatosításra. A kapitányságon a szükséges dokumentációk elkészítését, kitöltését követően (amely kb. 1 órát vehetett igénybe) gyanúsítottként 20 percen keresztül hallgatták meg a panaszost, vagyis összesen 1 óra 20 percen keresztül hajtottak végre érdemi cselekményeket a panaszossal szemben a kapitányságon. Ha a két időtartamot összeadjuk, akkor 2 óra 30 percen keresztül intézkedtek a rendőrök a panaszossal szemben, így az intézkedés nélküli holtidő összesen (3 óra 10 perc mínusz 2 óra 30 perc) 40 perc, amely a Testület álláspontja szerint nem indokolatlanul, vagy akár aránytalanul, vagy szükségtelenül hosszú, így a Testület véleménye szerint a rendőrök viszonylag gyorsan, különféle várakozás nélkül hajtották végre az érdemi cselekményeket a II. rendű panaszossal szemben, így nem sérült az előállítás időtartama kapcsán a személyi szabadsághoz való alapvető joga.

### **A Testület álláspontja szerint a II. rendű panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga nem sérült az előállítása időtartama kapcsán.**

3) Az I. rendű panaszos sérelmezte a vele szemben fogatosított ruházatátvizsgálást, amelyet „motozásként” aposztrofált beadványában.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos ruházatának átvizsgálására az Rtv. 29. § (6) bekezdés adott alapot.

Az Rtv. rendőrség által hivatkozott 29. § (6) bekezdése szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

Az Rtv. 30. § (3) bekezdése szerint az elrendelt fokozott ellenőrzés keretén belül a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja. Az Rtv. 31. § (2) bekezdése alapján pedig a ruházat

átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérem sértő módon.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés b) pontja szerint e törvény alkalmazásában ruházat: az intézkedéssel érintett személy testén viselt, illetőleg az intézkedés helyszínén nála lévő, vagy a közvetlen felügyelete alatt, illetve rendelkezésére álló ruházat, csomag és tárgy.

A rendőrség és a panaszos által előadottak is egyeznek tekintetben, hogy a panaszosnak a zsebeiből kellett kipakolnia. A rendőrség tájékoztatása szerint ennek során egy fegyverviselési engedély is előkerült, amely részleges átvizsgálásra adott okot.

A Testület véleménye szerint, tekintettel arra, hogy a panaszos bűncselekmény, ráadásul a testi épséget támadó jogellenes cselekmény elkövetésével volt gyanúsítható az intézkedéskor, ezért mindenféleképpen kellő felhatalmazást biztosított az átvizsgálásra az Rtv. 29. § (6) bekezdés. A kapitányságra történő előállítás előtt meg kellett az intézkedőknek arról győződni, hogy a panaszosnál van-e bármilyen közbiztonságra, életre, testi épségre veszélyt jelentő eszköz. Ennek kiszűrésére pedig a legkisebb jogsérelemmel járó intézkedéstípust az Rtv. 29. § (6) bekezdés határozza meg. Erre tekintettel a Testület nem találta alaposnak a panaszos kifogását, így álláspontja szerint nem sérült az emberi méltósághoz való alapvető joga.

**A fentiekben kifejtettek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az átvizsgálás Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján történő végrehajtása nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát.**

4) Az I. rendű panaszos beadványban a jó hírnevének sérelmeként élte meg azt, hogy vele szemben a rendőrök az iskolában úgy fogantatosítottak intézkedést, hogy azt több gyermek és szülő is végignézte.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által közölt információk valóságtartalmát, tekintettel arra, az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerinti átvizsgálást 2-3 iskolai dolgozó jelenlétében, az iskola igazgatója által biztosított zárt folyosó részen fogantatosították, amely egyébként gyermekek elől el van zárva.

Tekintettel az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen, alkalomadtán szomszédok, vagy munkatársak szeme láttára zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója.

A Testület a rendőrség és a panaszos tényelőadása között olyan fokú ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel, és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján megvizsgálhatta volna a jó hírnév sérelmére vonatkozó panaszosi kifogást, ezért csak úgy határozhatott, hogy a panaszos jó hírnévhez való jogának a sérelme nem megállapítható.



**A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel az I. rendű panaszos jó hírnévhez fűződő jogának a sérelme nem megállapítható.**

5) Az I. rendű panaszos a nyolc órán keresztül tartó előállítás során fagyoskodott.

A rendőrség jelen kifogás valóság alapját is határozottan elutasította, hiszen előadásuk szerint a panaszos egyszer sem jelezte, hogy fázna, vagy egyéb problémája lenne. Sőt olyan tartalmú nyilatkozatot is tett az előállítás idején, hogy semmilyen panasza nem keletkezett.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A Testület jelen kifogás kapcsán feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által közöltekben, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a rendelkezésére álló bizonyítékok birtokában nem tudott feloldani. Így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amelynek birtokában a panaszosi sérelmet meg tudta volna a Testület érdemben megvizsgálni, így emiatt a Testület úgy határozott, hogy az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

**A fentiekre tekintettel a Testület véleménye szerint az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.**

6) Az I. rendű panaszos sérelmezte, hogy az intézkedéskor a rendőrök csak annyit közöltek vele, hogy a vád bántalmazás; több érdemi információt nem hoztak a tudomására.

A rendőrség határozottan visszautasította ezen panaszosi állítást, hiszen az előállítás okáról szóló tájékoztatást 14 óra 55 perckor közölték, valamint a panaszosnak írásban is a rendelkezésére bocsátották az előállításról szóló tájékoztatót.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése a szolgálati fellépés szabályai között előírja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban tájékoztatni kell az előállítás okáról, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A panaszos tisztában volt azzal, hogy miért állítják elő, amelyet az is erősít, hogy az előállításának és a vele szembeni intézkedésnek van előzménye, hiszen a kislánya, ahogy beszámolt az otthon történetéről az iskolába behívták a II. rendű panaszost, akit megkértek, hogy tovább ne bántalmazza az I. rendű panaszossal a kislányt, hanem szeressék. Az I. rendű panaszos tehát tudta, hogy az iskolában felmerült a gyanú a kislány bántalmazására vonatkozóan. A rendőrség ezen kívül szóban (bár ennek megtörténtét nehéz bizonyítani) és írásban is tájékoztatta őt. Kiállította az írásbeli, szükséges dokumentációkat, azokat a panaszos aláírta, sőt azt is kijelentette aláírásával hitelesítetten, hogy egy példányt átvett a

szükséges dokumentációkból. Tekintettel azonban arra, hogy a Testület korábban megállapította, hogy a rendőrség jogszabályi hivatkozása téves volt az előállítás jogalapja kapcsán, így a helyszínen és az iratokban is tévesen került megjelölésre a panaszos előállításának a jogalapja. Bár a bűncselekmény gyanújára történő hivatkozás megállja a helyét, mégis a jogszabályi hivatkozás téves volta miatt a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg az előállítás okáról történő tájékoztatás kapcsán.

**A téves jogszabályi hivatkozásra tekintettel a Testület az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg.**

#### IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszossal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított a rendőrség intézkedést, hiszen az oldalukon intézkedési kötelezettség keletkezett, így nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület nem fogadta el az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást az előállítás jogalapja kapcsán, így a panaszosok személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg. A téves jogszabályi hivatkozás kapcsán pedig mindkét panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmet is egyúttal megállapította a Testület. Az előállítás időtartama kapcsán az I. rendű panaszos személyi szabadsághoz való joga szenvedett sérelmet, míg a II. rendű panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérült. Szintén nem sérült az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga az Rtv. 29. § (6) bekezdés szerint végrehajtott átvizsgálás kapcsán. Az I. rendű panaszos jó hírnévhez való jogának a sérelme a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel nem megállapítható. Szintén nem megállapítható az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondás miatt az előállító helyiségben való fagyoskodásra vonatkozó kifogás kapcsán. Végezetül pedig habár a rendőrség részéről a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanúra történő hivatkozás helyes volt, mégis tévesen jelölték meg az előállítás jogalapját az előállításról történő tájékoztatás kapcsán, így a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg az előállításról szóló tájékoztatás kapcsán.

#### V.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

**Budapest, 2015. július 30.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**

előterjesztő testületi tag helyett:

**Dr. Cservák Csaba**  
testületi tag

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET